

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát č. 4 DS Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov v zložení: Mgr. Igor Palša – predseda senátu, členovia senátu: JUDr. Martin Hermanovský, JUDr. Ivan Varga vo veci proti disciplinárne obvinenej súdnej exekútorke: JUDr. O. R., Exekútorský úrad so sídlom v xx, vo veci podozrenia z disciplinárneho previnenia podľa § 220 Exekučného poriadku, na pojednávaní disciplinárneho senátu, ktoré sa konalo dňa 28.11.2018 v sídle Slovenskej komory Exekútorov v Bratislave, takto

rozhodol:

Disciplinárne obvinená súdna exekútorka JUDr. O. R., Exekútorský úrad so sídlom v xx sa

uznáva vinnou

zo spáchania disciplinárneho previnenia v zmysle ust. § 220 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v platnom znení tým, že:

porušila ust. § 3 druhá veta Exekučného poriadku v spojení s ust. § 29 ods. 2 Exekučného poriadku a ust. § 96 ods. 1 Exekučného poriadku tým, že v exekučnom konaní 329EX 562/2017 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie preukázateľne vydala v rozpore so zákonom pred uplynutím lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie

za čo sa jej ukladá

disciplinárne opatrenie v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a to pokarhanie.

Disciplinárne obvinená súdna exekútorka JUDr. O. R., Exekútorský úrad so sídlom v xx je zároveň povinná v zmysle ust. § 228b ods. 3 Exekučného poriadku uhradiť Slovenskej komore exekútorov náhradu výdavkov na disciplinárne konanie vo výške xx EUR do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Uvedené trovy je JUDr. O. R. povinná uhradiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Slovenskej komory exekútorov, č. ú.: xx, IBAN: xx, pod variabilným symbolom xx.

Odôvodnenie

Dňa 23.04.2018 bolo Slovenskej komore exekútorov doručené vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pod č. 38471/2018/152 označené ako "Vyšetrovací spis sp. zn. ČVS:xx, súdna exekútorka JUDr. O. R. - posúdenie vecí" z obsahu ktorého vyplývali nasledovné skutočnosti:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v xx (ďalej len ORPZ v xx) zo dňa 22.12.2017, právoplatným dňa 09.01.2018, bola Slovenskej komore exekútorov podľa ust. § 197 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku odovzdaná vec oznamovateľky I. M. v zast. advokátska kancelária xx, vedená pod ČVS:xx, týkajúca sa postupu súdnej exekútorke JUDr. O. R. pri výkone exekúcie 329EX 562/2017 za účelom prejednaní možného disciplinárneho previnenia súdnej exekútorke.

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky poukázalo na ust. § 223 ods. 1 druhá veta Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok) podľa ktorého ak vec Slovenskej komore exekútorov odovzdal orgán činný v trestnom konaní, komora predloží vec bezodkladne Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo), ktoré posúdi, či vec spĺňa znaky disciplinárneho previnenia.

V súlade s ust. § 223 ods. 1 Exekučného poriadku Slovenská komora exekútorov dňa 13.03.2018 predložila predmetnú vec ministerstvu.

Ministerstvo v zmysle vyššie uvedeného vyjadrenia uviedlo, že skutkový stav ako vyplýva z obsahu vyšetrovacieho spisu sp. zn. ČVS:xx vzbudil dôvodné podozrenie, že súdna exekútorka pri výkone exekučnej činnosti porušila svoje povinnosti tým, že konala v rozpore s ust. § 3 Exekučného poriadku, v spojení s ust. § 29 ods. 2 Exekučného poriadku a § 96 ods. 1 Exekučného poriadku, a to tým, že exekučný príkaz na vykonanie exekúcie preukázateľne vydala pred uplynutím lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie.

Súdna exekútorka doručila Upovedomenie o začatí exekúcie s označením spôsobu jej vykonania zo dňa 03.10.2017 povinnej, p. I. M. dňa 06.10.2017 (o dátume doručenia upovedomenia povinnej existuje zhoda) a v upovedomení bola povinná poučená o možnosti podať návrh na zastavenie exekúcie, a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia.

Povinná podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 23.10.2017 návrh na zastavenie exekúcie a samostatne aj návrh na odklad exekúcie na poštovú prepravu, pričom súdnej exekútorke boli oba návrhy doručené dňa 24.10.2017.

Ministerstvo poukázalo na ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku vo vzťahu ku ktorému uviedlo, že na 15 dňovú lehotu sa vzťahujú všeobecné predpisy procesného práva o počítaní času a v spojení s tým taktiež poukázalo na ust. § 194 ods. 9 Exekučného poriadku ako aj ust. § 121 ods. 1 až 5 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

V danom prípade podľa ministerstva začala lehota plynúť dňom 07.10.2017 (deň pod dni doručenia upovedomenia o začatí exekúcie) a koniec tejto lehoty pripadol na sobotu, t.j. 21.10.2017, a teda že posledným dňom lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň t.j. 23.10.2017 a že keďže ide o lehotu procesnú, táto je zachovaná, ak je úkon podaný na poštovú prepravu a až od nasledujúceho dňa po tomto dni plyní lehota na vydanie exekučného príkazu na vykonanie exekúcie (po márnom uplynutí lehoty resp. po tom, keď sa mu doručí rozhodnutie súdu).

O tom, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej lehote svedčí podľa ministerstva aj skutočnosť, že o ňom rozhodoval exekučný súd ako o včasne podanom.

Následne ministerstvo zdôraznilo, že keďže exekučný príkaz na vykonanie prikázanim pohľadávky z účtu v banke bol vydaný už dňa 23.10.2017 (tzn. v posledný deň lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie), bol vydaný v rozpore so zákonom.

Vo všeobecnosti sa exekútor o podanom návrhu na zastavenie exekúcie nemusí dozvedieť v posledný deň zákonnej lehoty, ale až následne, pričom ministerstvo v kontexte uvedeného poukázalo na doslovné znenie zákona, kedy tento používa slovné spojenie "podať .. návrh na zastavenie exekúcie" (teda nie doručiť) v korelácii s ust. § 96 ods. 1 Exekučného poriadku, kedy zákon súdnemu exekútorovi ponecháva dostatočný časový priestor na vydanie príkazu na vykonanie exekúcie (poukázanie skôr zablokovaných peňažných prostriedkov).

Ďalej ministerstvo poukázalo na skutočnosť, že pre posúdenie zavinenia súdnej exekútorky vychádzalo zo Zápisnice o vylúčení osoby - súdnej exekútorky zo dňa 06.12.2017, z ktorej vyplýva, že súdna exekútorka vychádzala zo 14-dňovej lehoty: *"lehota, o ktorej je v upovedomení povinný poučený je 14 dní, v tejto lehote môže uhradiť sumu zníženú o trovy exekúcie (odmena exekútora) o 50%. Od 15teho dňa po doručení v zmysle zákona súdny exekútor môže vydať exekučný príkaz, ak povinný nechal vyššie uvedenú lehotu márne uplynúť"*.

Bez ohľadu na to, že pri posudzovaní úmyselného zavinenia ako obligatórnej subjektívnej stránky trestného činu bola vyšetrovateľom vylúčená intelektuálna zložka zavinenia - vyšetrovateľ sa napr. osobitne zaoberal otázkou, či vyjadrenie exekútorky bolo účelové (vypovedané úmyselne) a exekútorka mala jasnú vedomosť o spôsobe počítania lehôt, pričom uzavrel, že vzhľadom na objektívne okolnosti a nedostatok skutočností svedčiacich o opaku, nemožno vychádzať z predpokladu, že sa tak stalo inak ako omylom, ministerstvo poukázalo aj na nasledovné skutočnosti:

- tvrdená 14-dňová zákonná lehota je v rozpore s dikciou zákona aplikovanou na posudzované exekučné konanie. Súdna exekútorka sa neopiera o žiadne ustanovenia Exekučného poriadku a možno predpokladať, že zo zvyku uvádza ustanovenia Exekučného poriadku účinného pre konania začaté do 31.03.2017. Novela Exekučného poriadku účinná od 01.04.2017 upustila od inštitútu námietok proti exekúcii, ktoré bolo možné podať v zákonnej 14-dňovej lehote a zaviedla návrh na zastavenie exekúcie s lehotou 15 dní od doručenia upovedomenia. Aj keď by ministerstvo prihliadlo na určité prechodné obdobie, je podľa názoru ministerstva neospravedliteľné, že súdna exekútorka ako právne vzdelaná a právne znalá osoba po viac ako pol roku od účinnosti novely zákona aplikovala lehotu podľa pôvodného znenia zákona.
- tvrdená 14-dňová zákonná lehota je v priamom rozpore s textom poučenia upovedomenia doručeného povinnej. Upovedomenie o začatí exekúcie je súčasťou vyšetrovacieho spisu, na text poučenia poukazoval aj oznamovateľ.
- ak by aj ministerstvo pripustilo, že išlo o právny omyl, potom k rovnakému procesnému postupu mohlo podľa názoru ministerstva dôjsť aj v iných exekučných konaniach začatých po 31.03.2017, pričom poukázalo na ust. § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku.

- nekonaním resp. opomenutím konania porušila ust. § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku: *“Exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak po začatí exekúcie bolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu”* a to tým, že nerozhodla o odklade exekúcie a namiesto toho postúpila vec exekučnému súdu. Ak má súdny exekútor rozhodnúť o odklade exekúcie je zrejmé, že ho musí najskôr posudzovať, pričom výsledkom jeho rozhodovania môže byť nielen povolenie odkladu, ale aj jeho nepovolenie. Zákon síce výslovne takúto situáciu neupravuje, citované zákonné ustanovenie ju však nepochybne predpokladá. Hoci uvedené nebolo primárne predmetom oznámenia, ktorým sa zaoberal vyšetrovací orgán, ministerstvo konštatuje, že pokiaľ ide o posúdenie podaného návrhu na odklad exekúcie, ministerstvo dospelo k inému názoru ako vyšetrovateľ v uznesení a citovali z uznesenia: *“preto exekútorka nemala zákonný dôvod na odklad exekúcie a konala plne v súlade so zákonom, ak ho nepovolila.”* Podľa názoru ministerstva však tento záver nemá oporu vo vyšetrovacom spise a je dokonca priamo v rozpore s vyjadrením exekútorky obsiahnutým v zápisnici: *“potom ako rozhodne (súd) o návrhoch povinnej na odklad a zastavenie exekúcie a v závislosti od tohto rozhodnutia ich zašlem..”* a odporuje aj odôvodneniu Uznesenia Okresného súdu xx č.k. xx zo dňa 06.12.2017: *“návrhom povinného na odklad exekúcie sa súd nebude zaoberať, nakoľko podľa §61h a nasl. Exekučného poriadku, o odklade exekúcie rozhoduje súdny exekútor”*. Z uvedeného ministerstvo usúdilo, že súdna exekútorka sa návrhom na odklad exekúcie vôbec nezaoberala, naopak tento postúpila na rozhodnutie súdu, a uviedlo, že ak by o ňom rozhodovala sama, tak ako jej to podľa novelizovaného znenia Exekučného poriadku zveruje zákon, nevyhnutne by povinnú vyzvala na doplnenie predmetného návrhu, pretože ako je z ďalšieho zrejmé, v čase doručenia návrhu na odklad o odklade vykonateľnosti exekučného titulu ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Ministerstvo zdôraznilo, že je zrejmé, že o nepovolení odkladu exekúcie sa nevydáva žiadne rozhodnutie, z uvedeného však v žiadnom prípade nemožno dospieť k záveru, že exekútorka odklad nepovolila, pretože je preukázané, že sa ním vôbec nezaoberala, a to minimálne do času vyššie uvedeného rozhodnutia exekučného súdu.

V závere ministerstvo dodalo, že zistené skutočnosti nasvedčujú záveru, že exekútorka pri výkone exekúcie vedenej na jej úrade pod sp. zn. 329EX 562/2017 konala v rozpore so zákonom, pretože sa svojim postupom dopustila zavineného porušenia povinností súdneho exekútora, ktoré na seba prevzala zložením sľubu podľa § 13 Exekučného poriadku, dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky a ostatné zákony ako aj iné všeobecne záväzné predpisy v kontexte na § 220 ods. 1 Exekučného poriadku.

Ministerstvo teda po preskúmaní predmetnej veci na základe obsahu vyšetrovacieho spisu dospelo k záveru, že táto spĺňa znaky disciplinárneho previnenia súdnej exekútorky podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku a v súlade s ust. § 223 ods. 1 Exekučného poriadku túto skutočnosť oznámila Slovenskej komore exekútorov.

Disciplinárne obvinená súdna exekútorka sa na výzvu v zmysle ust. § 226 Exekučného poriadku vyjadrila podaním zo dňa 14.06.2018 označeným ako Vyjadrenie súdneho exekútora k oznámeniu o začatí disciplinárneho konania, ktoré bolo Slovenskej komore exekútorov doručené dňa 19.06.2018.

Vo svojom vyjadrení disciplinárne obvinená súdna exekútorica poukázala okrem iného na nasledovné skutočnosti:

Ohľadom porušenia ust. § 3 v spojení s ust. § 29 ods. 2 a § 96 ods. 1 Exekučného poriadku uviedla, že vydanie príkazu na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke už dňa 23.10.2017 bolo spôsobené omylom, išlo o chybu v počítaní lehoty spôsobenú najmä pripadnutím posledného dňa lehoty na sobotu, pričom tak neurobila v úmysle poškodiť povinnú. Vzhľadom na skutočnosť, že faktický účinok exekučného príkazu nastal až 24.10.2017 a že Okresný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podaný v posledný deň lehoty zamietol, nedošlo podľa názoru disciplinárne obvinenej k spôsobeniu žiadnej škody.

K argumentom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, že zákon dáva exekútorovi 15 dní na vydanie príkazu na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke a teda dostatok času na prípadné doručenie návrhu na zastavenie exekúcie uviedla, že sa jedná o klasický príklad logickej nedokonalosti takpovediac odtrhnutosti od praxe, ktorým trpí Exekučný poriadok. Logické a právne korektné by bolo, aby zákon stanovoval aj minimálnu lehotu na doručenie návrhu na zastavenie exekúcie, nie len maximálnu do ktorej môže byť exekučný príkaz vydaný. Keď exekútor vydá exekučný príkaz v prvý možný deň ráno po márnom uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a povinný takýto návrh podá v posledný možný deň lehoty večer, nestihne byť exekútorovi tento návrh tak ako tak doručený pred vydaním exekučného príkazu a nastala situácia bude fakticky zhodná s tou, ktorá nastala v jej prípade, pričom bude de lege v absolútnom poriadku.

Odhládnuv od skutočnosti, že pri úprave vydania exekučného príkazu vo všetkých ostatných spôsoboch vykonávania exekúcie takáto maximálna lehota na vydanie exekučného príkazu nie je. Je teda podľa jej názoru zjavné, že úmyslom zákonodarcu bolo stanoviť maximálnu dobu, po ktorú môžu byť prostriedky povinného na účte v banke blokované a nie poskytnúť dostatočný čas exekútorovi na prevzatie v lehote podaného návrhu na zastavenie exekúcie a že zákon evidentne predpokladá vydávania exekučných príkazov čo najskôr po márnom uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, aby nedochádzalo k zbytočným prietahom v exekučnom konaní.

Ďalej disciplinárne obvinená uviedla, že MS SR pri posudzovaní jej zavinenia vychádzalo z doslovného znenia jej výpovede, v ktorej uviedla, že lehota na zaplatenie zníženej odmeny exekútora je 14 dní, z čoho si vyvodili záver, že takýto omyl mohol nastať vo viacerých ňou vedených exekučných konaniach, k čomu uviedla, že pri výsluchu bola z pochopiteľných dôvodov mierne nervózna a automaticky zo zvyku uviedla 14-dňovú lehotu, keďže táto platila viac ako osem rokov jej praxe ako súdnej exekútorice. Omyl pri vydaní exekučného príkazu nebol spôsobený aplikáciou neaktuálneho znenia ustanovení Exekučného poriadku. Pre úplnosť dodala, že v žiadnom inom konaní nebol vydaný exekučný príkaz pred márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, čo si následne spätne prekontrolovala a čo je ľahko dokázateľné z jej spisov ako aj elektronického systému, a že tomu svedčí aj znenie poučenia na jej upovedomení o začatí exekúcie, a že teda nespôsobila žiadnu reálnu ujmu na právach účastníkov konaní na strane povinného ani na strane oprávneného a teda ani hrozbu súdnych konaní o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci.

Vo vzťahu k argumentácii MS SR ohľadom nezaobrerania sa návrhom povinného na odklad exekúcie disciplinárne obvinená podotkla, že nevie, na čom bol založený tento záver, a

že nerozumie, ako môže MS SR tvrdiť, že nie je vylúčené, že tak koná aj v iných exekučných konaniach.

V prvom rade Exekučný poriadok taxatívne vymedzuje presné okolnosti, kedy exekútor povolí odklad exekúcie. Ak je niektorá podmienka splnená, exekútor musí odklad povoliť. Ak nie je splnená, odklad nepovolí a pokračuje v konaní bez ďalšieho, teda ani nevydáva žiadne oznámenie o svojom rozhodnutí.

Disciplinárne obvinená dodala, že v danom konkrétnom prípade neboli splnené podmienky na povolenie odkladu exekúcie, preto sa ďalej návrhom na odklad exekúcie nezaoberala, povinnú nevyzvala na doplnenie, pretože by nemala čo doplniť, keďže o odklade vykonateľnosti exekučného titulu nebolo dodnes rozhodnuté. Teda nerozumie logike MS SR keď uvádza, že mala vyzvať na doplnenie niečoho čo neexistuje, a keďže toto rozhodnutie ani dosiaľ nebolo právoplatne vydané, nemohla odklad povoliť a teda sa ani ním ďalej zaoberať.

O skutočnosti, že sa návrhom na odklad exekúcie zaoberala svedčí podľa jej názoru aj fakt, že ho so žiadosťou o vyjadrenie sa k nemu zaslala aj právnej zástupkyňi oprávneného za účelom získania názoru aj druhej strany. Súdu návrh na odklad exekúcie zaslala spolu s návrhom na zastavenie exekúcie len pre úplnosť, nakoľko usúdila, že súd pri rozhodovaní môže zväžiť aj argumenty uvedené v návrhu na odklad exekúcie, prípadne samotný fakt podania návrhu na odklad exekúcie spolu s návrhom na zastavenie exekúcie považovať za doplňujúcu informáciu pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie.

Doslovný výklad jej výpovede pred vyšetrovateľom, kde uviedla rozhodovanie súdu o oboch návrhoch, nemôže byť podľa jej vyjadrenia braný ako dôkaz jej nezaobrania sa návrhom na odklad exekúcie, nakoľko súdu reálne poslala na posúdenie oba návrhy, hoc rozhodovať mal iba o jednom z nich.

Ďalej disciplinárne obvinená uviedla, že sa dopustila omylu pri určení posledného dňa lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, pričom však nedošlo k spôsobeniu žiadnej ujmy na právach ani majetku povinnej a nekonala tak ani v úmysle takúto ujmu privodiť, či zaobstarať sebe alebo inému akýkoľvek prospech.

Trvala na tom, čo uviedla aj pred vyšetrovateľom, že konala v súlade s právnymi predpismi a Ústavou Slovenskej republiky, že neporušila žiadny predpis, ani kódex a že nesúhlasila s posúdením jej konania, ako konania spĺňajúceho znaky disciplinárneho previnenia, a to ani podľa ust. § 220 ods. 1 Exekučného poriadku.

Podľa jej názoru podala exekučný príkaz elektronickým systémom banke až v popoludňajších hodinách 23.10.2017 (čakala na poštára, či jej neprinesie návrh v tejto veci) a banka ho prijala až dňa 24.10.2017, exekučný príkaz bol banke doručený až po márnom uplynutí lehoty podľa ust. §61k ods. 2 Exekučného poriadku.

Systém elektronickej spolupráce s bankami je tak nastavený, do obeda podané príkazy banka prijme v ten deň a po obede podané príkazy prijme banka nasledujúci deň. Je zjavné, že nemala v úmysle porušovať príslušné ustanovenia zákona. Ak je v zákone uvedené, že súdny exekútor vydá exekučný príkaz do 15 dní od márneho uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, tak je v súlade s týmto ustanovením aj doručenie exekučného príkazu v prvý deň po márnom uplynutí lehoty.

Disciplinárne obvinená dodala, že keby si MS SR vyžiadalo exekučný spis a potom písalo posúdenie jej konania, videli by, že nepočítala lehotu podľa starého zákona, ale v súlade s novelou, a že v zápisnici na polícii sa zjavne preriekla.

V záujme oprávneného sa snažila vydať exekučný príkaz čo najskôr, jedná sa o dost vysokú istinu a povinná nevlastní iný majetok, má len účet v banke.

Návrh na zastavenie exekúcie jej bol Slovenskou poštou doručený dňa 24.10.2017, teda po uplynutí lehoty, návrh nemal odkladný účinok (toto konštatoval aj Okresný súd Banská Bystrica v uznesení, ktorým zamietol návrh na zastavenie exekúcie), a teda podľa nej nemala dôvod stopnúť exekučný príkaz v banke, a že ostáva na zamyslenie, prečo právny zástupca povinnej podal návrh na zastavenie exekúcie v posledný deň lehoty a to poštou, nie elektronicky, a že napokon aj Okresný súd xx Uznesením sp. zn. xx zo dňa 06.12.2017 návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

Ďalej disciplinárne obvinená podotkla, že Upovedomenie o odklade exekúcie podľa ust. § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku nevydala a ani nevydá, nakoľko návrh na odklad exekúcie nespĺňa dôvody na odklad exekúcie podľa ust. § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku.

Vo vzťahu k tvrdeniu MS SR, že svojím nekonaním porušila ust. § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, dodala, že bez toho, aby ten kto posudzoval jej konanie, videl exekučný spis, to pokladá zo strany MS SR za nemiestne a cez čiaru, že v stanovisku aj mylne označili podaný návrh, ako návrh s odkladným účinkom, čo nie je pravda, návrh nemal odkladný účinok, čo potvrdil aj exekučný súd a že nepovolenie odkladu nie je riešené v novelizovanom Exekučnom poriadku.

K stanovisku MS SR, podľa ktorého nepovolenie odkladu zákonné ustanovenie nepochybne predpokladá, konštatovala, že toto nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení.

V závere svojho podania disciplinárne obvinená uviedla, že na základe vyššie uvedených skutočností má za to, že z jej strany nedošlo k disciplinárnemu previneniu, že neexistuje spoločenská nebezpečnosť jej konania, nespôsobila žiadnu škodu a neporušila žiadne zákonné ustanovenie a že škodu ani nemohla spôsobiť, nakoľko návrh na zastavenie exekúcie nemal odkladný účinok a napokon ho súd aj zamietol.

V priebehu disciplinárneho pojednávania disciplinárne obvinená uviedla, že zotráva v plnej miere na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 14.06.2018, ktoré bolo doručené Slovenskej komore exekútorov dňa 19.06.2018 a predsedovi disciplinárneho senátu doručené dňa 22.06.2018 a že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Disciplinárne obvinená dodala, že jej zamestnanec počíta lehoty a mohlo sa v tomto prípade stať, tým, že koniec lehoty padol na sobotu, že mu koniec lehoty ušiel a že samozrejme lehoty vo všeobecnosti kontroluje ona a nestalo sa za 10 rokov jej činnosti, aby sa vyskytol podobný prípad, s tým, že exekútorom je od januára 2009 a že vždy postupuje podľa zákona a dbá na to, aby sa dodržiavali všetky zákonné ustanovenia.

V závere disciplinárneho pojednávania disciplinárne obvinená podotkla, že na jej exekútorskom úrade ešte nikdy nebola vykonaná kontrola jej činnosti zo strany Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie v predmetnej veci, a to oboznámením sa s vyjadrením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 38471/2018/152, vyšetrovacím spisom sp. zn. ČVS:xx ako aj výpoveďou účastníka konania na strane disciplinárne obvineného.

Podľa ust. § 3 Exekučného poriadku, exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods.2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydávanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní.

Na základe predmetného ustanovenia Exekučného poriadku je nesporné, že súdny exekútor ako verejný činiteľ (ust. § 2 Exekučného poriadku) môže konať len to, čo mu zákon prostredníctvom svojich ustanovení presne prikazuje.

Podľa ust. § 29 ods. 2 Exekučného poriadku, exekútor je povinný vykonávať činnosť podľa tohto zákona s odbornou starostlivosťou, s využitím všetkých svojich skúseností a odborných vedomostí.

Podľa ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

Podľa ust. § 96 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor vydá exekučný príkaz (príkaz na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke) do 15 dní po márnom uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má odkladný účinok, alebo po tom, keď sa mu doručí rozhodnutie súdu, ktorým sa takýto návrh zamietol.

Podľa ust. § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia [Civilného sporového poriadku](#), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 121 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

Podľa ust. § 121 ods. 2 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

Podľa ust. § 121 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končí uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

Podľa ust. § 121 ods. 4 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa ust. § 121 ods. 5 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

V zmysle vyššie citovaného ust. § 96 ods. 1 Exekučného poriadku má exekútor vydať exekučný príkaz na vykonanie exekúcie do 15 dní po márnom uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má odkladný účinok, alebo po tom, keď sa mu doručí rozhodnutie súdu, ktorým sa takýto návrh zamietol.

Nakoľko počítanie lehôt nie je upravené v Exekučnom poriadku, aplikujú sa na počítanie lehôt v súlade s ust. § 200 Exekučného poriadku procesné ustanovenia Civilného sporového poriadku (vyššie citované ust. § 121 ods. 1 až 5 Civilného sporového poriadku).

V predmetnej veci bolo Upovedomenie o začatí exekúcie povinnej doručené dňa 06.10.2017. Lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie teda začala plynúť dňa 07.10.2017, keďže v zmysle ust. § 121 ods. 2 Civilného sporového poriadku sa do plynutia lehoty určenej podľa dní nezapočítava deň, kedy nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

Koniec 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie nastal dňa 21.10.2017, avšak tento deň pripadol na sobotu.

V súlade s vyššie citovaným ust. § 121 ods. 4 Civilného sporového poriadku, bol teda posledným dňom lehoty až najbližší pracovný deň, ktorý pripadol v tomto prípade na deň 23.10.2017.

Keďže povinná podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na zastavenie exekúcie spolu s návrhom na odklad exekúcie dňa 23.10.2017, spravila tak v rámci 15-dňovej zákonnej lehoty, nakoľko úkon bol podaný včas prostredníctvom orgánu, ktorý má podanie doručiť (v tejto veci na pošte).

Disciplinárne obvinená súdna exekútorka však vydala exekučný príkaz na vykonanie exekúcie už dňa 23.10.2017 t.j. v posledný deň lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, v dôsledku čoho došlo k vydaniu exekučného príkazu v rozpore so zákonom.

Na základe uvedeného preskúmania listinných dôkazov má disciplinárny senát za to, že disciplinárne obvinená nepostupovala tak ako predpokladá Exekučný poriadok a porušila tak ustanovenie § 3 druhá veta, § 29 ods. 2 a § 96 ods. 1 Exekučného poriadku.

Uloženie pokarhania v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku považuje disciplinárny senát za plne postačujúce a plniace aj úlohu preventívneho opatrenia do budúcnosti.

Uložené disciplinárne opatrenie zodpovedá miere zavinenia disciplinárne obvinenej, povahe porušených povinností a charakteru porušovania povinností, tak aj skutočnosti, že exekútor ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu rozhodnutí musí viesť exekúciu takým spôsobom, aby jeho konanie bolo v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi a inými všeobecne záväznými predpismi vydanými na ich

vykonanie. Súdny exekútor má v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti postavenie verejného činiteľa, exekučnú činnosť musí vykonávať neustranne a nezávisle, dbať pritom, aby účastníkom exekučného konania nevznikla škoda.

Na základe vyššie uvedeného a preukázaného právneho a skutkového stavu v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, s tým, že disciplinárny senát vychádzal pri rozhodovaní v predmetnej veci najmä zo skutočností vyplývajúcich z rozhodnutia vyšetrovacieho orgánu.

V zmysle § 228b ods. 3 Exekučného poriadku ak disciplinárny senát rozhodne, že disciplinárne obvinený je vinný, má navrhovateľ a komora voči exekútorovi, proti ktorému bolo vedené disciplinárne konanie, nárok na náhradu účelne vynaložených výdavkov, ktoré im vznikli a ktoré znášali v disciplinárnom konaní.

V zmysle § 228c ods. 3 Exekučného poriadku o trovách komory, ktoré sa majú nahradiť podľa tohto zákona, disciplinárny senát rozhodne aj bez návrhu.

Disciplinárne obvinená súdna exekútorka je povinná v zmysle ust. § 228b ods. 3 Exekučného poriadku uhradiť náhradu výdavkov na disciplinárne konanie vo výške xx EUR na účet Slovenskej komore exekútorov vedený v xx, číslo účtu IBAN: xx, VS xx v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Výdavky spojené s disciplinárnym konaním sú vyúčtované v zmysle Smernice SKE o odmeňovaní a vyúčtovaní výdavkov členov disciplinárnej komisie a členov disciplinárneho senátu, ktorá bola schválená Prezídiom SKE dňa 15.12.1999, v znení Dodatku č.1 schváleného Prezídiom SKE 16.10.2013 a Dodatku č. 2 schváleného Prezídiom SKE 26.03.2015, ktorý nadobudol účinnosť 26.03.2015, a sú nasledovné:

V zmysle tejto smernice je vyúčtovanie výdavkov na disciplinárne konanie nasledovné:

- predseda disciplinárnej komisie JUDr. Boris Gerbery: odmena celkom vo výške xx EUR (odmena predsedu DK SKE podľa čl. III ods. 1 Smernice),
- predseda disciplinárneho senátu č. 4 Mgr. Igor Palša: celkom vo výške xx EUR (odmena predsedu DS podľa čl. III ods. 2 Smernice vo výške xx EUR, odmena podľa čl. III. ods.3 Smernice vo výške xx EUR za 4 hod. x xx EUR/hod., hotové výdavky predsedu disciplinárneho senátu podľa čl. II. písm. e) Smernice vo výške xx EUR, cestovné náhrady vo výške xx EUR v zmysle zákona č. 283/2002 Z. z.),
- člen disciplinárneho senátu č. 4 JUDr. Ivan Varga: celkom vo výške xx EUR (odmena člena DS podľa čl. III ods. 3 Smernice vo výške xx EUR za 2 hod. x xx EUR/hod., cestovné náhrady vo výške xx EUR v zmysle zákona č. 283/2002 Z. z.),
- člen disciplinárneho senátu č. 4 JUDr. Martin Hermanovský: celkom vo výške xx EUR (odmena člena DS podľa čl. III ods. 3 Smernice vo výške xx EUR za 2 hod. x xx EUR/hod.)

Vyúčtovanie výdavkov na disciplinárne konanie predstavuje sumu vo výške xx EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať opravný prostriedok. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Na konanie o správnej žalobe je kauzálny príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici; jeho obvodom je celé územie Slovenskej republiky.

V Bratislave, 14. decembra 2018

Mgr. Igor Paša
predseda štvrtého disciplinárneho senátu
Disciplinárnej komisie SKE